

det har været vort Standpunkt under hele Kampen siden 1885 baade i og udenfor Salen.

Jeg har egentlig kun bedet om Ordet for at gjøre en ganske kort Bemærkning til de ærede Medlemmer fra Høire, der atter ere komne ind paa Spørgsmaalet om saglig Forhandling. Det nytter ikke Noget, vi snakte længere om det nu. Hvis jeg maa anvise de Herrer en Vej, saa tror jeg, at det vil gjøre dem større Tjeneste, end om vi længere diskutere om, hvorledes vi skulle bære os ad. De Herrer have saa mange Formaninger til Oppositionen. Disse Formaninger ende altid i fort Tale, og det tror jeg ikke er, fordi de Herrer ville tale fort, men fordi de ikke ere ganske klare over, hvorledes man hører sig ad med en saglig Forhandling. De have vænnet dem far meget til Storpolitikk, til personlig Ministerpolitikk, at det Hele er vævet saaledes ind for dem, at de ikke kan komme ud af det. Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Holck) nævnedes saaledes Spørgsmaalet om Straamandsprovisoriet, som han mente, vi kunde godkjende det sagligt og lade den politiske Side ligge. Det ærede Medlem kunde komme saa overordentlig simpelt fra den Sag med Straamandsprovisoriet, naar han var enig med os om at forfaste Provisoriet og derefter tage det saglige Spørgsmaal op til fri Lovgivningsbehandling mellem Thingene, saa komme vi bedst ud af det. Thi hvorledes forhandler man paa Grundlag af Provisoriet? Det er jo under et stadigt Tryk og Pres paa dette Thing. Provisoriet, siger de Herrer, skal være status quo, paa Grundlag af hvilket vi forhandle. Ja, det vilde være en bekvem Stilling; naar man saa ikke blev enig, skulde man falde tilbage til Straamandsprovisoriet. Nei, lad os tage Sagen saglig, efter at have fortolket Straamandsprovisoriet, thi saa ere vi sikre fra begge Sider paa, at vi ingen Bagtanker have; saa behøve vi kun at se paa, om Straamanden er god eller daarlig. Jeg er forøvrigt ikke ganske vis paa, at jeg er enig med det ærede Medlem om Straamandsinstitutionen. Jeg har ikke saa Meget imod Straamandsinstitutionen, thi der har været mangen en brav Straamand, der har reddet en fortræffelig Redaktør fra en snedig Regjerings lumskelige Planer. Nei, Spørgsmaalet er, naar man vil tale alvorligt: Er Straamandsinstitutionen et nødvendigt Supplement for den bestaaende Presselovgivning eller ikke. Det er i Grunden det store Spørgsmaal, som man ikke kan affeie med en Henviisning til en almindelig Stemning i Pressen, den betydter ingen Ting. Men lad os blot tage

Spørgsmaalet ganske sagligt. Vil det ærede Medlem hjælpe os til at slaa de provisoriske Love ihjel, saa kommer den saglige Forhandling af sig selv. Det Raad, jeg vil give ærede Medlemmer til Gjengjæld for de mange, de have givet os, det er: Folg den Anvisning, som det ærede Medlem fra Hjerteminde (M. Andersen) gav. Han sagde nemlig: jeg vil ikke nægte, at det, som Oppositionen nu siger, det har jo rimeligvis nok været Forsatningens Mening fra Begyndelsen af. Naar vi nu alle stille os paa det Punkt, saa tror jeg, vi finde den saglige Forhandling meget lettere end ved disse storpolitiske Grublerier, som man dog ingen Begne kommer med.

Berg: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden (Høgsbro): Under Forsudsætning af Thingets Samtykke (Ophold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Berg: Det ærede Medlem, der nu talte, bemærkede, at jeg havde erkjendt at have citeret ham urigtigt. Ærede Medlemmer ville ved at læse Tidenden finde, at han ikke har havt Anledning til denne Bemærkning; tværtimod. Første Gang angav jeg Indholdet af hans Udtalelser, anden Gang citerede jeg hans Udtalelser; begge faldt sammen som samlende sig i den Erklæring: Parlamentarismen er død her i Landet. Det har jeg nærmere udviklet, og dette fastholder jeg, henviisende til Tidenden (Dønnergaard: Det staar ikke i Tidenden, læs det op!) Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds vil have mig til at læse om igjen; men jeg har jo læst det op for det ærede Medlem; han sidder jo her ved Siden af, han kunde jo have hørt efter. Det staar jo der ganske uviagtigt, eller skulde Ordene ikke betyde dette, hvad betyde de da? Skulde det betyde, at de fastholdt Parlamentarismen? Naar ærede Medlemmer gjøre Indsigelse, saa maa det jo altsaa betyde, at de fastholde Parlamentarismen; men hvordan fastholde dette, og saa dog sige, at de sætte megen Pris paa at fastholde dette Ministerium? At faae dette Ministerium paa lovlig Grund, det er dog at beholde det, og det gaa jo Bestræbelserne ud paa, at faae dette Ministerium paa „lovlig Grund“. Men derom have ærede Medlemmer før sagt, at, dersom dette Ministerium faar lovlig Grund paa den Maade, vil det være et absolut Nederlag, saa var det Reaktionens Pidsk over Nassen og mange andre Udtryk af samme Art. Nu derimod er dette Bestræbelsernes Maal. Har jeg ikke forstaaet det rigtigt? (En Stemme: Nei, det er der Ingen, der